

Afbeelding 4.3 Penning van tin of zilver uit de 16e of 17e eeuw, schaal 1:1 (vnr. 165).
Foto S.J. Tuinstra.

4.3.6 Paardentuig

Tot deze groep behoren in ieder geval de drie aangetroffen hoefijzerfragmenten. Door de slechte conservering is wat betreft de datering niet veel meer te zeggen dan dat ze alle uit de Late Middeleeuwen of Nieuwe Tijd dateren. Een messing schijf met een centrale doorboring is waarschijnlijk een versiering van een hoofdstel of een inspantuig. De schijf is licht convex en aan één kant voorzien een versiering met groeven en ribbels. Het stuk is machinaal vervaardigd en stamt waarschijnlijk uit de 18e eeuw. Voor de volledigheid dient te worden opgemerkt dat de hierboven behandelde ijzeren gesp (vondstnummer 143) ook tot deze groep zou kunnen behoren.

4.3.7 Sieraden

Het enige object in deze groep is een hanger/penning van tin of zilver (afb. 4.3). Aan één kant is de tweekoppige adelaar afgebeeld die het symbool is van het heilige Roomse Keizerrijk. De keerzijde toont een wapenschild met het wapen van Utrecht met daarop een wereldbol en een Grieks kruis. Dit is een symbool voor ‘de wereld en het geloof’ en verwijst naar het bisdom. Het is erg verleidelijk om deze penning in verband te brengen met de historisch bekende benoeming van Hette van Hoxwier (*Hector Hoxviris*) tot voorzitter van de provinciale raad van Utrecht rond 1560. Bij deze gelegenheid werd hij tevens benoemd tot Ridder in de Orde van de Gouden Leeuw. Stylistisch zou de penning op het eerste gezicht uit de 16e of 17e eeuw kunnen stammen.

4.4 Conclusie

Het onderzoek heeft zich geconcentreerd op de mogelijke ligging van de state, dat wil zeggen de locatie van de voormalige boerderij en het terrein direct ten zuiden van de stinswier. Een vermenging met ouder vondstmateriaal was dus niet te verwachten en is ook niet aangetoond. Het vondstcomplex stamt in zijn geheel uit de Late Middeleeuwen en Nieuwe Tijd, her en der vermengd met (sub)recent